

[Hans Hedtoft.]

(*Handelsministeren* [Villemoes]: Nej!) Den højtærede Handelsminister siger nej, men jeg maa nu fastholde min Paastand. Det er urimeligt, at det, jeg kalder den private, luksusbetonede Bilkørsel, den benzin- og valutashugende Bilkørsel, finder Sted, samtidig med at Lastbiler og andre Biler, der er i Erhvervslivets Tjeneste, ikke kan faa tilstrækkeligt Gummi og Benzin stillet til Raadighed. Det er under alle Omstændigheder galt.

Dette er fremsat uden at sigte den ene eller den anden, men Hvermand ved, det er en Kendsgerning, at Sortbørssalget af Benzin i Danmark har det Omfang, det har

Dag, og det er ravruskende galt. Og det er urimeligt, naar man paa Storebæltsfærgen kan møde Masser af københavnske Privatbiler paa Vej til Jylland for at holde Ferie, samtidig med at Arbejderne her i København ikke kan faa Cykeldæk.

Der er hverken kommet Restriktions- eller Skattelettelser, som det ventedes, og de afgørende økonomiske Love, som man tidligere rasede imod, bl. a. Prisloven og Loven om Vareforsyning, er stadig gældende. Ikke paa et eneste afgørende Punkt har den nuværende liberale Regering været i Stand til at sætte ind og vise en ny Vej.

Nu kan man, og det regner jeg med, at man vil, fra visse Sider sige til mig: Ja, men I Socialdemokrater kan jo egentlig kun være tilfreds med denne Udvikling. Naar Regeringen paa de afgørende økonomiske Omraader svigter sin egen Valgagitation og gaar i, kan man sige, et gammelt socialdemokratisk Fodspor, hvad er der saa at sige? Ja, ganske vist afslører Regeringen sin egen Valgagitation eller rigtigere skuffer de Forventninger, man nærrede. Naar det er Tilfældet, saa bør I rose den for, at den har accepteret den af Jer forfægtede økonomiske Politik. Venstregeringen fortsætter Priskontrollen og Indgrebene.

Det kan man sige, men det er dog kun den halve Sandhed, en Sandhed med Modifikation. Netop paa Grund af Regeringens Fortid og Indstilling kommer Indgrebene paa en Række Omraader enten for sent eller ogsaa mangler de Effektivitet. Hvis vi fortsætter som hidtil, saa maa Indgrebene for at hindre Katastrofen nødvendigvis blive mere omfattende end ellers nødvendigt med en fornuftig Regulering fra Begyndelsen af det økonomiske Liv.

Maa jeg i denne Forbindelse nævne Udenrigshandelen. Paa et halvt Aar har der været en Merindførsel paa ca. 385 Mill.

Kr. Dette er resulteret i, at Nationalbankens Valutatilgodehavender hos udenlandske Korrespondenter er faldet med 325 Mill. Kr. fra November til Juni. Stigningen i Privatbankernes Valutatilgodehavender har ikke paa langt nær kunnet opveje denne Nedgang. Det har været aldeles tilfældigt, hvilke Varer der er kommet til Landet, til dette varehungrende Land: Mandler og Luksusundertøj, dyre Gulvtæpper o. s. v., og denne Import er ligefrem blevet opmuntret af de Regeringsmedlemmer, der i Tide og Utide taler om Kronesækning.

Nu ved jeg godt, at der fra Begyndelsen af Marts Maaned blev fastlagt visse Regler for Importen fra Sterlingomraadet, efter at denne havde været helt fri siden Oktober i Fjor. Jeg er bekendt med, at Importen er opdelt i 4 Grupper: Liste 0, den Liste paa hvilken optages den Import, der bliver afviklet gennem Fællesindkøb og Statsindkøb, og Liste 1, hvorunder hører forsyningsmæssigt vigtige Varer, bl. a. industrielle Raastoffer, og karakteristisk for denne Gruppe var, at man ikke satte noget Maksimumsbeløb, men nøjedes med at anslaa, hvor meget Bevillingerne vilde beløbe sig til. Liste 2 omfattede mindre vigtige Varer, bl. a. de berømte bitre Mandler, for hvilke der sattes Maksimumsbeløb for de udstedte Bevillinger, og Liste 3 omfattede den rene Luksusimport, Luksusvarer, for hvilke man ikke udstedte nye Bevillinger.

Jeg vil ikke dadle dette Skridt, men jeg vil betegne dette Skridt som kun et halvt Skridt. Ordningen hindrede ikke, at der i betydeligt Omfang blev disponeret over vore Sterlingindtægter til Køb af mindre vigtige Varer, og Resultatet er da ogsaa blevet, at man for nylig igen har maattet skride til en yderligere Skærpelse af Bevillingsudstedelserne for vigtigere Varer. Det sker paa den Maade, at der nu ikke blot for Liste 2, men ogsaa for Liste 1 kun udstedes Bevillinger med Maksimumsbeløb.

Forholdet ligger da helt enkelt saaledes, at Overfloden af daarlige Varer nu maa betales med Afkald paa gode Varer. Det virker paa denne Baggrund fuldkommen urimeligt, at der for andet Halvaar af 1946 er udstedt Valutabevillinger for 600 Mill. Kr., skønt der i Forvejen ligger Bevillinger ude paa 850 Mill. Kr. Man ved ikke, om disse Bevillinger vil blive udnyttet, og jeg vil indtrængende henstille til den højtærede Handelsminister, at han drager Omsorg for, at de importregulerende Myn-digheder i saa vidt Omfang som muligt undlader at forny de udeliggende Bevil-